

engelske Varer af den paagældende Art 100 eller 200 pCt.s Forhøjelse af Tolden, samtidig med at Forhøjelsen aldeles ikke skulde gælde for de andre Lande i Europa. Tror man virkelig, Danmarks Stilling er en saadan, at vi kan føre den Politik overfor England?

Jeg maa maaske i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at § 5 i Lovforslaget er affattet saaledes, at den Ekstraafgift, som kan paalægges, ikke blot kan paalægges den paagældende Vare, som dumpes, men efter Paragraffens Ordlyd kan paalægges samtlige Varer, som indføres fra det paagældende Land. Jeg vil tro, at det er en Skødesløshed fra Forslagsstillernes Side, at man har affattet Paragraffen saaledes, jeg kan dog ikke tro, at det skulde være Meningen.

Hvad jeg her har sagt angaaende Danmarks Stilling ved Anvendelsen af et Dumpingvaaben som dette, er maaske ogsaa Forklaringen paa, at vi ikke ser de andre smaa Lande i Europa udstyre sig med saadanne Vaaben; hverken i Norge, Sverige, Holland eller Svejts ser vi Statsmagten udstyret med det Vaaben, man her ønsker givet den danske Statsmagt i Hænde. Jeg kan ikke tro andet end, at det er det konservative Partis umættelige Toldhunger, der har lokket Partiet saa nær til et farligt Spil med Landets dyreste Erhvervsinteresser, og jeg tror, at Lovforslaget, som det her foreligger, er et saa farligt Vaaben, at det er ganske utænkeligt, at det nogen Sinde skulde kunne blive vedtaget her i Rigsdagen.

Enhver Sammenligning mellem dette Lovforslag og Toldlovens § 4 er efter min Mening fuldkommen ved Siden af. Det er rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at Toldlovens § 4 tager Sigte paa den aabenlyse Toldkrig, hvor der handelsmæssig set er rettet direkte uvenskabelige Handlinger mod Danmark fra en anden Statsmagts Side. Dette er derimod Ting, der træder i Kraft i det Øjeblik, et hvilket som helst privat Firma i et andet Land sælger under den Pris, som det sælger til i sit eget Hjemland.

Det er min Opfattelse, at forinden det ærede Parti forelagde et saa vidtrækkende Lovforslag og et Lovforslag med saa farlige Konsekvenser, skulde Partiet have tænkt paa at indskrænke sig til i Stedet at tage Initiativet til en Undersøgelse af, i hvilket Omfang der er Sandsynlighed for, at Dumping overhovedet finder Sted her i Landet. Her er det ikke tilstrækkeligt, som den ærede Ordfører gjorde, at hen-

vise til en enkelt Mands Beretning om en eller anden Prisopgivelse fra et eller andet Firma i Tyskland. Jeg kan sige, at fra vor Side vilde en saadan Undersøgelse ikke paa nogen Maade møde Modstand. Jeg tror for min Del, at Paastanden om Dumping-Indførselen er meget overdreven, men paa den anden Side vilde en saadan Undersøgelse, hvad jeg vilde finde heldigt, medføre en Klarlæggelse af de Konkurrencevilkaar, den moderne industrielle Organisation maa virke under, og en Klarlæggelse af de industrielle Problemer, som hele dette Forhold rejser.

Jeg kan sige, at det radikale Venstre i det hele taget gerne vil deltage i Drøftelsen af Spørgsmaalet om de Vanskeligheder, som Industrien i en Overgangstid som den, vi nu er inde i, paa mange Omraader befinder sig i. Det er anerkendt fra de mest sagkyndiges Side, at store Dele af den danske Industri trænger til en Nyorganisation, en Reorganisation, paa mange Omraader til Koncentration, men det er ogsaa for alle kyndige en kendt Ting, at den fornødne Indsats her ikke er blevet gjort af Industrien selv, og at Foreningen af de Kræfter, som her er nødvendige, stadig hindres, fordi den rette Samarbejdets Aand ikke er til Stede i de paagældende Industrier. Naar Industrierne selv kunde faa deres Grundlag i Orden, vilde vi fra vor Side ikke være betænkelige ved, at Staten paa forskellig Vis støttede en saadan Reorganisation, hvor den er paakrævet, og det gav vor Stilling overfor det Kriselovforslag, som det tidligere Ministerium fremsatte i Efteraaret, ogsaa Udtryk for. Jeg kan tilføje, at vi vilde med stor Sympati se paa, om der gennem Nedsættelse af et erhvervspolitisk Udvalg her i Rigsdagen skabtes et Organ, der kunde behandle alle de herhenhørende Spørgsmaal. Naar Spørgsmaalet er indenfor Industrien om Dygtiggørelse, om Udvikling af større Konkurrenceevne gennem mere rationel Organisation, kan Staten efter vor Opfattelse og bør ogsaa i mange Tilfælde yde sin Bistand, men jeg vil sætte mig imod, hver Gang Grundlaget for Industriens Krav er en ukontrolleret Toldbeskyttelse, der i Stedet for at fremme Konkurrenceevnen giver Mulighed for Bibeholdelse af forældede Metoder og Organisationsformer.

Maa jeg nu føje til, at der er sikkert en Form for Støtte, der spredt har været ydet dansk Industri, som i stigende Grad kunde blive en Hjælp for dansk Industri, hvis den anvendtes mere. Jeg tænker her paa den Bestemmelse, vi har i Loven om